

Un perpetuum mobile imperfect

**Categorie: Editorial Publicat: Luni, 26 Octombrie 2020 11:42 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 370**

Ne apropiem de sfârșitul acestui an și, privind retrospectiv, nu îmi dau seama cum a trecut așa de repede? Au fost și sunt atâtea probleme, în fiecare zi, încărcate peste măsură și de restricțiile cauzate de pandemie, dar și de frustrările pe care le simți atunci când vezi că viața ta, personală și profesională, nu mai sunt la fel.

Rezistența psihică la astfel de încercări este acum aproape mai necesară decât hrana! Numai activându-ți puterile interioare poți scăpa de pericolul unei depresii, pe termen lung, care e mai periculoasă decât orice altă boală fizică, pentru că psihicul influențează, totdeauna, în mod hotărâtor, fizicul.

De-a lungul istoriei lumii, au fost multe *cumpene existențiale*, prin care popoarele vremii au trecut, mai ușor sau mai greu, în funcție de duranța fiecăruia, dar și de starea materială. Pentru că bogații au avut totdeauna mai multe posibilități de scăpare decât cei săraci, care au rămas doar cu rugăciunile și speranța în Dumnezeu.

E trist când vezi că tot ceea ce s-a clădit, în mii de ani, de muncă, se cam duce de râpă, acum!... Vechiul a fost, mereu, înlocuit de Nou, dar, de multe ori, tot Vechiul a fost cheia rezolvării unor probleme, aparent insurmontabile, ale Noului. Ca în zicala: „*Cine nu are bătrâni, să-și cumpere!*”

Azi, pe aici, pe la noi, Soarele reîncepe să strălucească, după o zi de ploaie abundentă, semn că viața își continuă mersul înainte, într-un perpetuum mobile imperfect, pentru că, odată și odată, se va opri... Noi suntem doar *episodul* necesar, în câteva *ture*, ale acestui mecanism, pe care, chiar și în împrejurările nefaste de acum, trebuie să ni le facem plăcute și cât mai puțin nefericite.